



Raf

Raf tizenegy éves, és Párizsban él. Két évvel ezelőtt más, korabeli gyerekekhez hasonlóan ő is egyre jobban vágyott az ünnepek közeledtével egy bizonyos ajándéokra. Nem írt a Jézuskának, tisztességes baloldali neveltetésben részesült, így szüleitől egy ipari mágnest kért és kapott karácsonyra. Ez idáig már húsz tonnányi fémhulladékot halászott ki a segítségével a Szajnából. S hogy miért teszi mindezt? Mert senki más nem csinálja.

A parkban ülve nézem a videóit. Határozott vezetőként koordinálja az iszaptól mocskos RAF feliratú pólót viselő felnőtteket. A talált tárgyakat listázza és leméri, majd egy konténermúzeumban állítja ki őket, és az eseményről élőben közvetít az Instagramján. Ő is RAF feliratú pólót visel. A pólója makulátlanul tiszta. Lájkolom, közben elszégyellem magam, amiért annyi tudatosság sincs bennem, mint egy kisgyerekekben, de megnyugtat a gondolat, hogy ha egyszer lesz egy lányom, akit mondjuk Szonjának fognak hívni, kaphat tőlem egy ipari mágnest karácsonyra. Gyorsan keresek egyet az interneten és megrendelem. Az ökológiai lábnyomom nagysága mellett mostantól amiatt is szorongom majd, hogy még mindig nincs gyerekem. A padba, melyen ülök, valaki belevéste, hogy Sex. És Love. Felháborodva áthúzom a kulcsommal az előbbit.

Raf egyébként gyakran elképzeli, hogy kerülhettek az általa kihalászott tárgyak a vízbe. Amikor egy pisztolyt, egy kisebb méretű biztonsági trezort és egy robogót talált nem messze egymástól a folyó mélyén, arra gondolt, hogy a tolvaj motorral menekült végig a városban az őt üldöző rendőrök elől, majd megcsúszott, fegyverével és a zsákmányával együtt pedig a vízbe zuhant. Az elektromos roller láttán, melynek kormányára egy csúcsmínőségű kamera volt rögzítve Raf rögtön tudta, hogy a gazdag japán fiatal, aki dizájnertáskát, neonszínű oversize ruhát és csíkos térdzoknit viselő barátaival együtt utazta körbe Európát, bizonyára összekeverhette a féket a gázzal. A barátai, hasonlóan csúcsmínőségű kameráikkal gondosan rögzítették a történeteket, a videókat feltöltötték a közösségi oldalakra, miközben a fiút a vízirendőrség kimentette, majd megbírságolta. Bár mindene elázott, a bankkártyája szerencsére működött, így a büntetést annak segítségével ki tudta fizetni.

Munka után lassan sétálok végig a városban. A gyalogoshídon egy kopasz, pocakos férfi áll, drága napszemüveget, fiatalos bőrdzsekit visel. Piros sportkocsija az út melletti fűben parkol. Végigmér, ahogy elhaladok mellette, talán még pontoz is, hatnál többet biztosan nem kaphattam, érzem. A híd korlátjának támaszkodva vár valakire. A telefonja megcsörren, a kijelzőre néz, ideges

lesz. Egy hirtelen mozdulattal a füléhez nyomja a készüléket, az a szemüveg bal szárához koccan, a szár eltörik, a szemüveg a vízbe esik. A kurva istenit, kiált fel hangosan, miközben a szemüvegét elnyelik a habok, a vízben egy sziklának csapódik, és a meder mélyére süllyed. Mellette az iszapba ágyazódva egy sörnyitó. Ha Raf erre járna és ipari mágnesével kihalászná őket, arra gondolhatna, hogy a napszemüveges pasas, aki sörrel, valamint egy sörnyitóval a kezében a vízbe zuhant, részeg volt. A piros, magas fogyasztású sportkocsira megvetéssel nézne. A legyúrt fű miatt hangosan sírna. Részeg disznó, mondaná felháborodva úgy, ahogy azt csak egy tizenegy éves francia, baloldali neveltetésben részesült kislány tudja. Egy kopasz négyponthos, sügnám oda neki. Valódi bőrből készült kabátban.

Amikor az orvosom tanácsára futni kezdek, a híd korlátjába kapaszkodva lihegek tíz perc után. Levegőt alig kapok, de az tartja bennem a lelket, hogy fitt és termékeny leszek. Mikor az okosórára nézek, és meglátom, hogy a remélt sokezer kalória helyett még csak kétszázat égettem el, az órát dühösen a vízbe hajítom. Te szar, kiáltok utána. Az óra a meder aljára süllyed a sportos napszemüveg mellé. Ha valaki megtalálná, mondjuk megint csak Raf, hiszen a Szajnában már nincs több robogó, pisztoly és trezor, elképzelhetné, hogy egy vérbeli sportoló, konkrétan sportolónő a hídon pihent meg tizenöt kilométeres reggeli távját teljesítve. Okosóráján a futási statisztikáit ellenőrizte, elérte az e hónapra kitűzött ötszáz kilométeres célt. A mágneses szíj a híd korlátjához érve kioldódott, az óra a folyóba esett. Pulzusa egyenletes maradt akkor is, amikor azt a habok elnyelték. Hazáig újabb öt kilométert futott. Ha arra gondolok, mennyire fittnek képzelhet Raf, már nem is bánom annyira az okosórát és biztos vagyok benne, hogy a következő terhességi tesztet végre pozitív lesz.

A hídtól két kilométerre lejjebb azonosítatlan hajóroncs. A félig kiszáradt folyó medrében rothadó szagú iszap fugázta kavicsokon lépkedek felé. Az orr része az alacsony vízállás miatt könnyen látható. Ma lovagolni vitted a lányodat. A lova neve Herkules. Imádja a répát, az almát szétapossa, ha azal kínáljátok. Elképzeltem, hogy veletek megyek, viszek egy kiló répát Herkulesnek, de te korainak tartottad még. Megértettem. Te ismered a lányodat és Herkulest is. A répából krémlevest készítek majd, egy hétig eszem egyedül, szoli nélkül is megváltozik a bőrszínem a sok béta-karotintól.

Péntek esténként egy fémdobozba pakolod a rózsaszín Curaprox fogkefém, a micellás vizemet és az intim mosakodómat. A mosdószekrény legalsó polcára teszed, szürke törölközővel takarod le. Mielőtt hazaindulnék, bezárkózom a fürdőszobába. Kinyitom a dobozt, a táskámból beleteszek egy Hermione figurát, ő a kedvencem a Harry Potterből ugyanúgy, ahogy a lányodnak, egy csomag gumicukrot és egy Tutti Juice-t. Amikor panaszkodtál, hogy ezért az üdítőért nyaggat, titokban vettem egyet magamnak, majd neki is. Tutti frutti íze volt, nagyon ízlett. Kiengedsz az ajtón, siess, kérlek, mondd.

A szemközti parkba megyek, a lakásod ablakait nézem egy koszos padon ülve. Valaki belekarcolta, hogy Love. És Sex. A kulcsommal felháborodottan áthúzó mindkettőt. A terhességi tesztet megint negatív. A szobában felkapcsolod a lámpát, felismerem a sziluettet, Szonjáét és az enyém hiányát. Vidámak vagytok. Szonja kifut, talán épp a mosdóba megy. Elképzelem Rafot, ahogy ipari mágnesével kihúzza a szekrény mélyén lapuló fémdobozt, az pedig tartalmával együtt a lányod lába elé esik. S hogy miért teszi mindezt? Mert senki más nem csinálja.